

Holmstrupgård gav Mathias tryghed og livslyst

Da Mathias for to år siden kom til Holmstrupgård som dagelev, så det hele lidt håbløst ud. Her to år efter er Mathias flyttet i egen bolig med sin kæreste, fået job med udsigt til en læreplads, og han har genfundet livslysten og fået mod på fremtiden.

- Selvfølgelig er det bare et arbejde, men når man møder ind der klokken 6 om morgenen, tænder for klipperen, og man kører rundt på fairwayen til lyden af klipperens dejlige summen, imens solen er på vej op bag træerne, og duggen stadig ligger på græsset, ja, så er det altså fedt, fortæller Mathias om det at arbejde på en golfbane og lyser op i et stort, bredt smil.

18-årige Mathias er startet som greenkeeper på Aarhus Aadal Golf Club d. 1. maj i år, men har haft sin gang derude i en praktikstilling i omkring et år. Det lå på ingen måder i kortene, at det skulle blive greenkeeper-uddannelse, der skulle fange Mathias. Egentlig var det landbrugsmaskiner, og det at rode med dem, der var Mathias' store passion, men da han først stod på den sirligt slået græsplæne lidt nord for Hørning, var Mathias solgt.

- Det var en positiv overraskelse at komme derud, for jeg troede ikke, at det var så spændende at være greenkeeper. Der er jo meget mere i det end bare græsslåning. Der er masser af udfordringer – også mere end det der med blot at køre en maskine og dreje på et rat, som jeg jo godt kunne. Man skal have de små detaljer med som greenkeeper, fortæller Mathias, der også føler, at han fra dag ét har været en hel naturlig del af arbejdsjakketen ude på golfbanen.

At Mathias nu har fundet livsglæden og et solidt ståsted i tilværelsen stod ikke skrevet i sol, måne og stjerner, da Mathias første gang – af en lærer på sin tidligere folkeskole – blev opfordret til at søge ud på Holmstrupgård. Den dengang 16-årige Mathias var led og ked af skolelivet, og han var ikke særlig tryk ved at være ude blandt og sammen med andre mennesker.

- Jeg havde det svært i folkeskolen. Det var ikke nemt for mig. Min barndom var stressende, og jeg havde svært ved det med lektier. Jeg havde også svært ved det sociale, og jeg snakkede ikke med særlig mange. Jeg følte mig ikke så tryk ved dem. Jeg havde en lærer ude på skolen. Hun fortalte mig, at hun havde en søster, der havde været i praktik herude, og hun syntes, jeg skulle tage ud at kigge på stedet. Det lød jo fint, og selvom jeg havde mine bekymringer, viste det sig jo at være noget for mig, fortæller Mathias, der var overrasket over, hvor åbne de andre elever og beboere på Holmstrupgård viste sig at være.

- Folk er meget åbne og modtagende herude. Jeg havde sådan lidt tænkt, at de drenge der var herude, de ville tænke, at det er ham den nye og kigge ned på mig, ligesom jeg følte, at de havde gjort i folkeskolen. Der var en hel del ovre på værkstedet, der var rigtig gode til at tage imod mig og snakke med mig. Det sociale med de andre elever har givet mig rigtig meget. Det er nok dét, der har givet mig allermest. Jeg følte, at der nu var et ligeværd. Det var en god oplevelse, fortæller Mathias, der på vej ud af døren vender sig om og med et glimt i øjet og taknemmelighed i stemmen siger:

- Husk lige at sende "de gamle tosser" ovre på værkstedet en hilsen og en stor tak. De er en stor del af grunden til, at jeg er, hvor jeg er i dag med udsigt til læreplads og det hele.

